

вселенский съборъ установилъ 20 правила. Мѣжду другото той постановилъ да празнуватъ Пасхата въ първийтъ въскресний день подиръ пролѣтното пълнолуние; далъ първенство предъ другитѣ митрополити на тримата: на Римскийтъ, Александрийскийтъ и Антиохийскийтъ, и сравнявалъ съ тѣхъ, не по властъ, а по честь епископа на иерусалимската църква; дозволилъ на священниците, които сж вѣтжили въ бракъ до ржкоположението, да си иматъ женитѣ.

Вторий вселенский съборъ билъ свиканъ въ Константинополъ въ 381 година противъ лъжливото учение на бившийтъ арианский епископъ въ Константинополъ Македонии. Той отричалъ божественната природа на Третото лице на Пресвятая Троица, на Св. Духа, и наричалъ Го сила служебна, тварь, или сила, подчинена на Отца и Сина. На вторийтъ съборъ билъ допълненъ Никейскийтъ символъ на вѣрата съ петѣтъ члена. Въ осмийтъ членъ, противъ лжеучението на Македонии, билъ утвърденъ догматътъ за равенството и едносщияето на Бога Св. Духа съ Бога Отца и Бога Сина. Едно отъ правилата на тоя съборъ давало на константинополскийтъ епископъ преимущество за честь непосредственно подиръ римскийтъ епископъ.

Третий вселенски съборъ билъ въ 431 година противъ константинополский патриархъ Нестория въ гр. Ефесъ, при императора Теодосий II. Единъ священникъ отъ патриаршескийтъ клиръ въ своитѣ проповѣди доказвалъ мнѣние, че Пресвятая Дѣва Мария трѣбва да наричаме не Богородица, а Христородица. Несторий приелъ това мнѣние подъ своя защита. По неговото учение Пресвятая Мария родила чловѣка Христа, съ когото Богъ билъ съединенъ само нравствено, обитавалъ въ Него като въ храмъ, подобно на това както преди обитавалъ въ Моисея и въ другитѣ пророци. За това и самага Господа Иисуса Христа нарѣкълъ само Богоносецъ, а не Богочловѣкъ. Св. Съборъ отхвърлилъ Несториевата ересь и опредѣлилъ да исповѣдватъ, че Г-дь И. Христосъ е съвършенъ Богъ и чловѣкъ. За това Прѣвятая Дѣва Мария, която Го родила по чловѣчество достойно и праведно е да я наричатъ Богородица. Отъ другитѣ постановления на събора достойно за забѣлжване е правилото, което утвърдило Никеоцариградский Символъ на вѣрата и строго запрѣщава да правятъ въ него каквито и да било измѣнения и допълнения.

Четвъртий вселенский съборъ билъ въ 451 год., въ гр. Халкидонъ, при императора Маркиана, противъ Евтихия. Евтихий, архимандритъ на единъ константинополский мѣнастирь, билъ противъ